

Cetatea Cavalerilor

2023 –ANUL IULIU MAIU !

NR. 6(34) IUNIE 2023

Nr. 6 (34)/ IUNIE 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 -ISSN-L 2734 – 6889

De la Béla Kun la Viktor Orbán

Prof. univ. dr. Mihai D. DRECIN

Este cunoscută reacția a tot mai multor personalități din conducerea Uniunii Europene față de politica propunitivă, deci antieuropeană, a premierului ungar. Acum, în preajma preluării de către Ungaria a președinției Consiliului UE (iulie 2023), acestea s-au înmulțit. Mai nou, chiar miniștrii de externe a unor țări membre își exprimă "discomfortul" față de perspectiva președinției ungare a UE în condițiile în care Budapesta a dat, în ultimii ani, numeroase mostre de "Gică contra" față de hotărârile UE pe linia izolării și sancționării Federației Ruse pentru politica ei antiucrainiană și nu numai.

Pe lângă menținerea contractelor de livrare la prețuri preferențiale a gazului și altor produse petroliere rusești către Ungaria, în timp ce restul statelor UE reduc sau închid robinetele rusești, faptul că în continuare planează îndoiala cu privire la sprijinul Ungariei pentru Ucraina în războiul de agresiune dus de Rusia- *se scapă din vedere încă un comportament antieuropean al Ungariei.*

Este vorba de **ațâțarea revizionismului** în centrul Europei, statele vizate fiind România, Slovacia, Serbia, chiar Croația și Austria. Este vorba de incitarea minorității maghiare din aceste state într-o acțiune concentrată pe linia refacerii statului maghiar în granițele lui medievale de până la dezastrul de la Mohács (1526), când acesta dispărea sub dominația otomană.

Expansionismul maghiar capătă o ultimă lovitură în 1918, odată cu destrămarea Imperiului austro-ungar. După extinderea spre est a Imperiului Habsburg, la sfârșitul secolului al XVII-lea –secolul al XVIII-lea, inclusiv prin înghițirea Pustei Panoniei, spațiul de habitat devenit tradițional pentru unguri, s-a accentuat politica acestora de șantajare a Vienei pentru a obține o poziție preferențială, fie și de rangul doi, între celelalte națiuni din centrul Europei, după austrieci. Ultima reușită-încheierea dualismului austro-ungar (1867), prin care Viena acceptă, pe fondul unei evidente slăbiri militare și economice, să transmită Budapestei administrarea unor teritorii foste ale regatului ungar medieval, va fi sabotată chiar de guvernele de la Budapesta. Ambițiile acestora de-a constitui o singură națiune omogenă maghiară prin asimilarea românilor, slovacilor, croaților și sârbilor- au provocat răzvrătirea acestor națiuni, alături de oprobiul statelor vest-europene unde drepturile omului și națiunilor erau, deja, constituționale și sacrosante.

Reșezarea geopolitică a Europei după Marele Război (1914-1918), în urma dispariției marilor imperii austro-ungar, otoman și țarist, victoria principiului autodeterminării naționale a frânt iluziile și ambițiile clasei politice de la Budapesta de a-și menține un stat în granițele imaginare de dinainte de 1526-1541. Criza "republicii maghiare" burgheze condusă de de Karolyi Mihályi, mai întâi ca prim-ministru (X 1918-I 1919), apoi ca președinte (I-III 1919), deschide drumul proclamării Republicii Sovietice Ungare (21 III – 1VIII 1919)- copie fidelă a Rusiei bolșevice, piesă importantă în planul bolșevic de declanșare a revoluției comuniste mondiale, cu Europa factor declanșator.

După Sankt Petersburg, regimurile bolșevice răsar în Slovacia, Ungaria, sudul Germaniei (München), iar rebeliuni de stânga izbucnesc pe navele militare ancorate în porturile din Marea Adriatică și Marea Nordului, aparținând flotelor austro-maghiară și germană învinse. Armata Română, singura forță militară din statele Antantei din Europa Centrală bine organizată și cu experiența războiului, are

Cetatea Cavalerilor

2023 - ANUL IULIU MAIU !

NR. 6(34) Iunie 2023

rolul hotărâtor în lichidarea focarului bolșevic din Ungaria care putea inflama întregul continent marcat de boli, foamete, un grad înalt de maturizare politică a cetățenilor, realități propice revoltelor sociale.

Este prima reacție antieuropeană a Ungariei în continentul care se străduia să se așeze în liniște și pace, după pustiitorul Prim Război Mondial, pe baza discuțiilor ce se purtau la Paris în cadrul Conferinței de Pace (I 1919-I 1920).

După ce moșierimea, burghezia, clasa de mijloc țărănească și orășenească au scăpat de pericolul comunist, o reechilibrare a societății maghiare se face prin venirea la putere a lui Horthy Miklós, fost amiral în flota din Adriatică a Austro-Ungariei (martie 1920). Tendințele revizioniste ale Ungariei interbelice față de noile state create în jurul ei pe principiul autodeterminării naționale rezultă din titulatura de *regent* al noului lider și proclamarea Ungariei ca *monarhie* (23 III 1920). O monarhie fără "monarh", condusă de un "amiral" al unui stat fără ieșire la mare. Ce paradox! Ce ambiție, ce glumă?!

De la noile începuturi politice postbelice, Ungaria interbelică și-a pus la punct o politică **revizionistă** față de toate statele naționale sau federale care s-au constituit în jurul ei. Aceasta va îmbrăca forme diverse coordonate din Budapesta, având ca elemente motrice: școala, bisericile "istorice", diferite societăți culturale și sportive, partide politice și grupuri de intelectuali din țările vecine locuite de minorități maghiare. Pentru a bloca activitatea acestora se constituie *Mica Înțelegere* între România, Cehoslovacia și Regatul sârbo-croato-sloven (1921), o organizație politică regională cu caracter pur defensiv.

Deși, la un moment dat membră a Ligii Națiunilor, Ungaria interbelică a fost un permanent element perturbator a liniștii Europei, a continuat linia politică revizionistă, alături de noii adepți. Încă din 1922 relațiile ei -, cu fascismul italian și din 1933 cu cel german-, au constituit fundamentul revizionismului european de dreapta. În paralel, relațiile Partidului Comunist din Ungaria cu URSS se întăresc, ele constituind o cale alternativă de revizionism față de țările din jur, de astă dată de tip de stânga, dacă cea de dreapta ar fi eșuat. Cu alte cuvinte o diplomatie duplicitară, cum se spune popular "a sta cu fundul pe două scaune".

Între 1938-1949, făcând jocurile Italiei și Germaniei fasciste, Ungaria anexează regiunile de sud ale Slovaciei și Ucrainei Subcarpatice (Maramureșul istoric la nord de Tisa - n.n.), Transilvania de nord-est și Bacska sârbească în încercarea de-a reconstitui "regatul Ungar milenar". Cu alte cuvinte, Ungaria contribuie direct la răsturnarea echilibrului politic european stabilit în 1920.

Mergând alături de Axa fascistă până la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, Ungaria este readusă la granițele sale din 1920. Dau greș încercările comuniștilor unguri de-a obține de la Stalin acceptul de-a menține controlul politic asupra Transilvaniei de nord-est și a sudului Slovaciei. Cu toate acestea, în întreaga perioadă comunistă (1946-1989) guvernele de la Budapesta au întreținut o atmosferă revizionistă față de statele socialiste frățești din jurul său. Chiar și revoluția anticomunistă din toamna anului 1956, pe lângă caracterul ei eliberator de sub tutela comuniștilor autohtoni și a URSS, a avut un caracter revizionist față de România și Slovacia. În mod special, țara noastră a constituit subiectul atenției revizioniste a Ungariei, Transilvania fiind considerată diamantul Coroanei Ungariei, cam ceea ce era India pentru Regatul Marii Britanii, până în 1947. Încercările lui Nicolae Ceaușescu de a "reglementa frățește" relațiile româno-ungare practic au dat greș, chiar dacă de ochii lumii acestea erau "prietenești". Serviciile secrete maghiare au acționat tot timpul pentru subminarea liniștii din țara noastră, făcând un joc dublu. Produsul acestuia, pe fondul agravării situației economice și a drepturilor omului din societatea românească a anilor '80, a fost cameleonul Tókes Laszlo.

Inserându-se mai devreme în schimbările geopolitice europene a sfârșitului anilor '80, în jocurile politice americano-germano-sovietice, profitând de conservatorismul diplomatic al Bucureștilor, Ungaria iese premianta Europei de Est a anilor 1987-1994. Ca urmare, parcursul ei în NATO și UE devansează pe cel al "foștilor frați" comuniști. Treptat vechile ambiții de mare putere încep să se manifeste. De fapt aceasta este o boală istorică mai veche a statelor/ națiunilor mici din Europa Centrală și de Sud-Est cu rădăcini încă în epoca modernă. Alături de Ungaria, Serbia, Macedonia, Bulgaria, Grecia, Albania au dorit să fie "Mari", ocupând teritorii din jur, în detrimentul vecinilor în care națiunile lor erau minoritare.

Dacă celelalte națiuni amintite și-au potolit ambițiile, uneori după experiențe dureroase (vezi Bulgaria la 1912-1913, mai recent Serbia), fiind înfrânte în confruntări militare locale sau diplomatice, Ungaria perseverează. Astăzi, profitând de faptul că se pretinde oarecum "stomacul Europei" (geografic

chiar are un asemenea format!), produce indigestii întregului continent prin deciziile sale antiUE, derivate din vechea grandomanie a profilor evului mediu.

Care ar fi soluția potolirii fratelui european? Nu poți să-l excluzi din UE pentru că un corp fără "stomac" nu poate supraviețui!? Aceasta este și logica politicii liderilor de la Budapesta, pe care ei o întrețin diplomatic sub diferite forme, de la declarații europene de loialitate până la gesturi sfidătoare antieuropene. În aceste condiții, UE trebuie să-i ofere "stomacului ungar" niște medicamente care să-i potolească durerile istorice. Niște sancțiuni economice mai dure, chiar dure, care să-i determine pe cetățenii unguri europeni să-și schimbe liderii de moment cu alții mai echilibrați, fără ifose extremiste. Sau să le amâne dreptul de a prelua, mâine-poimâine, președinția Consiliului UE. Calea democratică pentru o asemenea măsură există!

Atunci nici doamna Președinte a Ungariei, în vizită religioasă privată în Secuime, nu va trebui să se îngrijoreze pentru "salvarea Transilvaniei". Să fie liniștită, o salvează România cu românii și ungurii din provincie, alături de sașii, șvabii și evreii atâția câți au mai rămas, după genocidul declanșat de horthyști contra românilor și evreilor în Transilvania de nord-est (1940-1944) și cel al sovieticilor împotriva sașilor și șvabilor (1945-1947). Și atunci prietenia ungaro-sovietică (azi rusească) a funcționat perfect ca și acum, cu consecințele reținute de neiertătoarea Istorie, veșnic depozitară de aduceri aminte.

***Nicolae Iorga:**

Romania e singura tara din lume inconjurata de propriul neam!*

Harta românilor din afara granițelor țării!